

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exhortatio Ad Reditvm In Catholicam Ecclesiam, Ovicvlis Christi, Gevsiaa Tempestate Per Hollandiam Et Vicinvm Belgiov m Misere Dispersis

Lindt, Willem van der

Coloniae, 1577

VD16 L 1932

16. Quod imperitis aberrandi causa non tam sunt catholicorum scandala,
quam impura suamet ipsorum vita: & cur hodie tam multi ad Caluinismum
deficiant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31553

*Quantum p̄p̄, recte secare, recte incidere, recte intelligere: is demum videt
p̄is auxiliij quantum solidi inueniat in illis doctis Catholicorum huius
propositū temporis virorum scriptis p̄sidij, ad suam fidem Christi
in scriptis Catholicam, contra grassantes Sathanicæ impietatis hære-
Catholico- ses, contra peregrinas hominum mente corruptorum opi-
rum huius niones, denique contra prophanas dæmonum doctrinas,
seculi, vt obfirmendam atque muniendam, ne circumferantur omni
contragras- vento, & à vero Christi Euangelio seducantur. Cum enim
santes mu- hoc seculum valde sit nasutum, ac sibi plerique popularium,
niantur ha- nescio qua diabolica philautia & arrogancia, hominibus be-
reses, diui- nefanis indigna, persuasum habeant, sese vel sola lectione ad
nis scriptu- literam vix percepta, diuinas intelligere (quas vel semel totas
ris imperi- millefimus istius miseri gregis non perlegit) scripturas: magna
te non mi- sane opus est cautione, ac sedula vigilantia, ne impruden-
nus quam- tes à recta seducamur veritatis Christianæ via, in aliquam
impie abu- nouatorum istorum foueam, qua in æternam precipitemur dâ-
tantes. nationem. Quod proculdubio eueniet omnibus, quotquot
aliter verbum Dei intelligentes, quam spiritu sancto est eccle-
siæ Christi catholicæ initio traditum, ab ea, suo inflati spiritu,
sese impie separant, & ob scripturas male, ac non vere intelle-
ctas, ad aliquam euangelicorum sese transferunt diaboli sy-
nagogam.*

Caput. XVI.

*Quod imperitis aberrandi causa non tam sunt Catholicorum scan-
dala, quam impura suamet ipsorum vitæ: & cur hodie
tam multi ad Calvinismum deficiant.*

*Nō veram
esse apostas-
iæ causā,
impuram
Ecclesiasti-
corū vitā.*

T qui non desunt, aliquis dixerit, qui magis impura
quorundam aut sacerdotum, aut monachorum vita
offensi, quam argumentis è sacra scriptura non recte
intellecta petitis, sibi persuadent, apud Catholicos
non esse veram Christi doctrinam, aut Catholicam eiusdem
Eccle-

Ecclesiam. Vt scandala nostri Catholici siue cleri, siue populi negare non possumus: ita, si res inspiciatur penitius, longè alia vera deprehendatur causa, cur hodie plurimi Catholicam deserentes Christi Ecclesiam, ad nouam aliquam aut Lutheri, aut Caluini, aut Mennonis Synagogam sese transferunt. Equidem inficiari nolo, nostrum Catholicorum gregem pudendis, pro dolor, imò grauissimis, adeoq; execrandis (pro pudor!) nimis notis flagitijs esse lugendum in modum & contaminatum & deformatum. at ea res non è vestigio necessariam etiam fateri cogit doctrinæ Catholicæ corruptelam. Alio qui enim & mox non minori negotio Lutherana & Caluiniana, & in primis Anabaptistica falsi conuincatur Synagoga. Vt enim apud Lutheri assecclas non desunt, potissimum Doctores, qui suis non contenti vxoribus, suas cum alienis sibi subinde commutandas indulgent, teste Sebastiano Flachio Mansueldensi, in causis, cur ad Catholicos transferit à Lutheranis: ita apud Calvinistas reperire est ministros, potissimum per Galliam, qui præter conjugatas, vno anno virgunculas obstuprauere duodeuiginti. Verum neminem adeò puto plumbeum, aut hebetem, qui doctrinam ab improbis doctorum moribus, vitaq; impura non censeant discernendam. Omnes enim in commune illud euāgelicum in ore habemus: Super Cathedram Moysis sederunt Scribæ & Pharisei: quæ dicunt, facite: iuxta opera verò eorum nolite facere. Quod Christi elogium cum omnes, quotquot Christi cēsemur nomine, habeamus verissimum: puerilis est imperitiæ, stolidæq; insipientiæ, ideò Catholicã si quis sese dicat deseruisse Ecclesiam, quòd passim à Catholicis viuitur male, improbè, horribiliter, execrabiliter. Nam si verū fateri velit: idem de suo etiam grege, qui aut Lutheri, aut Caluini, aut Mennonis gloriatur titulo, profiteri coactus, aliam sibi necessariò querat diaboli Synagogã, cum deserat illam Catholicã Christi Ecclesiã, quæ vna est. Vnde nusquam alibi, q̄ in illa vnica & sola inueniatur Christus, sed antichristus, siue Diabolus, cui ille minister est, & infelix discipulus, qui cum Christo intra illã Apostolicã non

*Communi-
tio vxorū
apud Lu-
theranos.
Sebastia-
nus Flachius
us cur ad
Catholicos
transferit.
Libidinosi-
simi Cal-
uinista Gab-
li.*

De veris apostasia a Catholica Christi Ecclesia causis. colligit Ecclesiam. Apostasias igitur, siue impiæ à Catholica Christi Ecclesia defectionis vera non est causa, quam præterunt istæ erraticæ Christi ouiculæ, in execrandas hæreseon nasas diaboli astutia seductæ: sed illæ, quas Dei spiritus diuino D. Pauli ore non est suis reuelare dedignatus: quarum aliquot nūc per ordinem non erit incongruum si paucis exponamus.

Vita bona, & quæ iuxta Christi Euangelium ducatur, quam fit ad æternam salutem omnibus necessaria, illud Christi docet oraculum, Si vis ad vitam ingredi, serua mandata. Ideo D. Paulus suum Timotheum instruens, quibusnam armis verū Christi militem oporteat esse, in assidua huius brevis vitæ malitia, instructum, hoc præceptum, inquit, fili Timothee, commendo tibi, vt milites in illis bonam militiam, habens fidem & bonam conscientiam: quam bonam conscientiam siue vitam, regulæ à Deo præscriptæ respondentem quidam repellentes, à fide naufragauerunt. Nec sine causa, inquit Theophylactus. Cum enim vita impura fuerit, doctrina etiam peruersa inde nascitur. Vt enim metu futurorum non torqueantur impure viuentes, persuadent sibi ea non esse vera, quæ nostra religio tradit. An non hæc verissima est causa, cur tam multi suis dediti delicijs sæculi huius, aut voluptatibus carnalibus, Catholicam deserentes Ecclesiam, ad Lutheri, aut Caluini, aut Mennonis transcūt Synagogam? Cum enim in castitate, in sobrietate, atque pijs ieiunijs viuere nolint, aut iusta exercere mercimonia, sed alios fraudare, aut iniquis deuorare, immo exfugere vsuris: ad illos transcunt magistros, quos suis quisque affectibus carnalibus sentiunt accommodatissimos. Hoc illud est, quod ore D. Ezechielis Deus suo de veteri conquerebatur populo, cui pseudoprophetæ sub omni cubito suebant puluillos, hoc est, commodam vitæ illorum adulantes atque subparasitantes præscribebant vitæ suauiter, pro sua cuique libidine, ducendæ rationem, vt aut fortunæ sacrificarent, aut Moloch immolarent, aut Astharte siue molli Veneri sacra facerent. An non id ipsum de nostro dicitur populo? Qui namque nouum istorum nouorum magistrorum

1. Timo. I.

Ambros.

Theophyl.

Prima si-

dei Christi

amissa cau-

sa est mala

vita, quæ

lumen fidei

vertit in

tenebras.

Cur male

viuentes si-

dem facile

nunc dese-

runt Ca-

tholicam.

Cur mer-

catores plu-

rimi nunc

ad nouam

deficiunt

doctrinam.

strorum sectati sunt euangeliū, quam qui vitam ducebant aut adulterijs contaminatam, aut ebrietatibus obrutam, aut auaritia notis deformatam? Isti auribus prurientes, vt aliquod suę conscientię malę atque torquenti, reclamanti semper ac remordenti, quod aliter viuerent, quam Deus sua in Ecclesia Catholica viuendum docet, inuenirent solatium; multos sibi cumularunt magistros, qui eos grata docerent, atque, vt est apud Esaiam, loquerentur placentia. Hinc initio tot sectabantur Lutherum, quod ieiunia doceret non obligare, quod confessio- nem peccatorum diceret esse liberam, quod monachorum vo- ta negaret Deo aut grata aut rata. Sed postea emergente Calui- no, callidioris demonis discipulo, plerique Lutherum deserentes, ad hunc sese cateruatim transtulere: qui præter vsuras licitas, immo (si fas est credere, vt scribit Comment. in Psal. 14.) euangelicas, etiam liberum permittit adulterium, modo vxor conuincatur aut violati thori rea, aut non sui dogmatis assecla. Unde hunc, quod gratiam Christi transfert in luxuriam, passim sequuntur pseudoapostolum, quot quot toto fere orbe sunt homines impurę vitę, notę auaritię, profligatę honestatis, & proiectę continentię: monachi etiam, hypocrisi magis quam pietate nobiles, ventri & inguini magis, quam sobrietati dediti, & cauteriatę libidinibus atque sacrilegijs conscientię. Denique mercatores, cor auaritia exercitatum, & luci sordidi cupiditate faucium gerentes, ad Caluinum tanquam ad conyzam, quam pulicariam, vloocruit vulgus vocat, cõfluere videmus. Vt enim ad hanc blattę, pulices, cimices, sordidaque omne genus animalcula domestica solent concurrere: ita ad Caluinum cateruatim nunc confluit, quicquid in Dei populo, immo in monasterijs & clero simulata erat pietate. Hi enim Dei sunt, quod agricolis midas, trox, seps, lyttaba, prestis, asellus, fullo, galba, termus, curgulio, & quicquid bono patrifamilias aliquid suę oconomię bene ac frugaliter gerendę inferre potest noxiam. Quare nulli piorum iusta est mirandi causa, si tanta Calvinistarum hodie oriatur colluies, toto fere terrarū

*Quales e
populo de-
fecerunt a
fide Catho-
lica.*

*Cur tam
multi ho-
die Caluini
sacrilegam
sequantur
doctrinam.*

*Caluinus
Conyza est
sive pulica-
ria quedã:
ad quem
impura o-
mnia con-
uolant do-
mus Dei
animalcu-
la.*

orbe infinita turba expullulans, potissimum ex auaris, sordidis, cupidisque lucri terreni mercatoribus conflata, & ex ijs conglobata, qui voluptatum magis quam Dei sunt amatores: cum impia Calvinistarum doctrina omnibus Deum non timentibus, imperitæque simul & lasciuæ iuuentuti, latissimam illam aperiat viam, quæ sub specie pietatis, ad æternum ducit perditionis infernalis barathrum.

*Caluinista
curtã mul-
ti ex plebe-
cula & ex
iuuentute.*

Caput XVII.

Quod plebeis & plerisque omnibus mercatoribus errandi causa fuit avaritia, quam, teste Diuo Paulo, quidam appetentes, a fide errauerunt.

*Causa se-
cunda, cur
tot per Hol-
landiam
& Zelan-
diam a fide
Christi de-
ecerint.
1. Timo. 6.*

*Avaritia,
pietatis est
pestis.*

*Ambros. in
Com.*

Moderationis autem qui sunt ingenij, aut vitæ continentioris, alium diabolus parat laqueum, & occultum rete, quo plurimas partem vulgi turbas in perniciosas aternæ suæ damnationis pellicit nassas: quod avaritia est, siue vt Paulus ait, ditescendi voluntas in hoc seculo. De ijs enim, varijs sui seculi exemplis, ex Corinthiorum mercatorum, avaritiæ nota insignium (vbi Timotheus agebat Episcopum) moribus doctus pronunciat, eos qui in hoc seculo diuites volunt fieri, incidere in rete diaboli, quod est Mammona, siue diuitiarum cupiditas, omnium malorum & peccatorum radix: quam terreni lucri cupiditatem quidam Christiani appetentes & sectantes, à fide errauerunt. Et enim illa vitiorum mater avaritia, oculos mortalibus claudit, dulcis lucri leuijs oblinet, atque ad præsentia commoda & vicia obulorum aliquot, siue aureorum emolumenta respicere homines cogit, futurorum oblitos. Quia futurorum cupida, inquit Diuus Ambrosius, in præsens nunquam est